

עבודה?

ומה פרה אדומה, שהיא קדשי בדק הבית, בעו כהונה ופסולים בזר אף על פי שאין עבודת פרה נחשבת עבודה. קדשי מזבח, שהם חמורים ממנה, מיבעיא? כל שכן הוא ששחיתתן עבודה וליבעי כהן!?

ומשנינן: אמר רב שישא בריה דרב אידי, מצינו לומר ששחיתת פרה שהיא קדשי בדק הבית הצריך בה הכתוב שתעשה בכהן על אף שאינה עבודה, מידי דהוה אמראות נגעים, ראיית נגע, דלאו עבודה היא, ואפילו הכי ובעיא כהונה, ורק הכהן יכול לטמאות או לטהר את הנגע. והוא הדין לשחיתת פרה אדומה, שהכשיר בה הכתוב כהן בלבד, אף על פי שאינה מכלל עבודת הקדשים. אך אי אפשר ללמוד ממנה ששחיתת הזבחים היא עבודה.

ומקשינן: ונילף שמליקת זר תועיל שאם עלה לא ירד, מבמה, שהרי זר כשר למלוק עופות בבמה לכתחילה, כי אין דין כהונה בבמה. וכיון שמצינו בעלמא בעבודות הבמה שכשר לכתחילה, אם כן יטהר הזר במליקה מידי נבלה?

ומתצינן: מבמה לא יליף. אין למדים בבמה כיון שהיא נחשבת כחול לגבי מקדש.

ומקשינן: ולא? וכי לא לומדים עבודת מקדש מעבודת במה?

והתניא, מנין ליוצא, שאם עלה לא ירד? דהיינו, מנין שאם יצאו אימורי חטאת ועולה חוץ לקלעים, ונפסלו ב"יוצא", שאם עלו על המזבח שוב לא ירדו? שהרי יוצא כשר בכמה! משום שבמת יחיד היא אפילו בשדות על הסלעים, במקום שאין קלעים.

ומתצינן: תנא, א"זאת תורת העולה" סמיך ליה. הדין שנאמר ביוצא שאם עלה לא ירד אינו נלמד מבמה, אלא התנא סמך על הפסוק "זאת תורת העולה", דדרשינן ממנו, תורה אחת צהא לכל העולים, שאם עלו לא ירדו. ומרבינן מ"תורת העולה" כל שהיה פסולו בקודש, שאם עלו לא ירדו, וממעטינן מהמיעוט "זאת" כל שלא היה פסולו בקודש, שאם עלו, ירדו. לפיכך, פסול "יוצא" שפסולו הוא בקודש, שהרי פסול זה הטא רק משבא לקודש, אחר שכבר נעבדה בו עבודה, ועל כן אם עלו לא ירדו. וכן הדין בשמאל ולילה, כיון שמצינו שכשירים בעבודות אחרות, חשיבי נמי כפסולו בקודש. אבל מליקת זר, שלא מצאנו להכשירה בעבודת פנים, לאו פסולו בקודש הוא, ועל כן מטמא בבית הבליעה ואם עלה ירד.

ורבי יוחנן חולק על דברי רב, ואמר: זר אין מטמא אבית הבליעה. זר שמלק אינו מטמא, דילפינן מבמה שכשירה בזר ולכן מועילה מליקתו להוציא מידי טומאת נבילה. אבל מליקת פכין, כיון דלאו מליקה ולא שחיטה היא, לא מצאנו כמותה להכשיר בענין אחר,

לר"י דאורלינש וודאי שיש מצוה בשחיתת קדשים מהתורה, אלא רק שאינה עבודת קרבן כזריקה וקבלה.

בפנים אע"פ דבשירות כתיב לפני ה', וכן אם נתלה ושחט, קיימא לן ששחיתתו כשירה. מה שאין כן בשאר עבודות, דפסולה היות ואין דרך שירות בכך. וכתב הבית הלוי [ב סימן כג] דאף